

तमिष्यन्-न्ती-ती, तमयिष्यन्-न्ती-ती, तितमिष्यन्-न्ती-ती; — तमयमानः, तमयिष्यमाणः, तन्तम्यमानः, तन्तमिष्यमाणः; १ प्रतान्-प्रतामौ-प्रतामः; — २ तान्तः, तमितः, तितमितिः, तन्तमितः-तवान्; तमः, ३ तमी^३, तमः, तितमितुः, तन्तमः; तमितव्यम्, तमयितव्यम्, तितमिषितव्यम्, तन्तमितव्यम्; तमनीयम्, तमनीयम्, तितमिषणीयम्, तन्तमनीयम्; ४ तम्यम्, तम्यम्, तितमिष्यम्, तन्तमिष्यम्; इषतमः-दुस्तमः-सुतमः; तमिष्यमानः, तमयमानः, तितमिष्यमाणः, तन्तमिष्यमानः; तमः, तमः, तितमिषः, तन्तमः; तमितुम्, तमयितुम्, तितमितितुम्, तन्तमितितुम्; ५ तान्तिः, तमना, तितमिषा, तन्तमिषा; तमनम्, तमनम्, तितमिषणम्, तन्तमनम्; ६ तमित्वा-तान्त्वा, तमयित्वा, तितमिषित्वा, तन्तमित्वा; प्रतम्य, ७ प्रतमिष्य, प्रतितमिष्य, प्रतितमिष्य, प्रतन्तम्य;

1. क्विपि, 'अनुनासिकस्य किञ्चलोः किङ्गतिः' (६-४-१५) इति दीर्घे, 'मो नो धातोः' (८-२-६४) इति नकारः पदान्ते। तस्य नकारस्य त्रैपादिकत्वात् 'न लोपः प्रातिकं पदिकान्तस्य' (८-२-७) इति लोपो न।
  2. उदित्तवेन क्वायामिड्विकल्पनात्, निष्ठायाम्, 'यस्य विभाषा' (७-२-१५) इतीणिषेधः। 'अनुनासिकस्य क्वि—' (६-४-१५) इति दीर्घः। 'मोऽनुस्वारः' (८-३-२३) इत्यनुस्वारः। 'अनुस्वारस्ययि—' (८-४-५८) इति परसवर्णः।
  3. 'शमिलषाभ्यो घिनुण्' (३-२-१४) इति तच्छीलादिषु कर्तव्ये घिनुण्। 'नोदातो-पदेशस्य—' (७-३-३४) इति वृद्धिणिषेधः।
  4. 'पोरदुवधात्' (३-I-९३) इति यत्।
  5. 'तितुत्र—' (७-२-९) इतीणिषेधः। अनुस्वारपरसवर्णौ।
  6. 'उदितो वा' (७-२-५६) इति क्वायामिड्विकल्पः। इडभावपक्षे, दीर्घनुस्वार-परसवर्णः।
  7. 'ल्यपि लघुपूर्वति' (६-४-५६) इति जेरयादेशः।
- A. 'अशास्यदात्माऽपि तमी नमामि दमिप्रियं श्रान्तिहरं भवन्तम्।' धा. का. २.६५.